

پروتکل مربوط به کنوانسیون بین‌المللی

جلوگیری از آلودگی دریا ناشی از کشتی‌ها

مارپل - ۱۹۷۸

(۱۳۵۷ ه. ش)

PROTOCOL ON THE PREVENTION OF MARINE POLLUTION FROM SHIPS

MARPOL - 1978

قانون الحاق جمهوری اسلامی ایران به پروتکل ۱۹۷۸ مربوط به کنوانسیون بین‌المللی جلوگیری از آلودگی دریا ناشی از کشتی‌ها

۱۹۷۳ (مارچ ۷۸ / ۱۹۷۳)

ماده واحده- به دولت جمهوری اسلامی ایران اجازه داده می‌شود به پروتکل ۱۹۷۸ مربوط به کنوانسیون بین‌المللی جلوگیری از آلودگی دریا ناشی از کشتی‌ها ۱۹۷۳ (مارچ ۷۸ / ۱۹۷۳) و ضمائم شماره‌های (۱)، (۲) و (۵) پروتکل مزبور به شرح پیوست ملحق شود و اسناد آن را مبادله نماید.

تبصره ۱- اجازه الحاق مزبور شامل ضمائم سوم و چهارم پروتکل نمی‌باشد و این امر هنگام ابلاغ الحاق توسط دولت به طور صریح اعلام خواهد شد.

تبصره ۲- ارجاع اختلاف‌های ناشی از اجرای این پروتکل به مصالحه یا داوری با تصویب مراجع ذیصلاح قانونی خواهد بود.

قانون فوق مشتمل بر ماده واحده و دو تبصره منضم به متن پروتکل و ضمائم شماره‌های (۱)، (۲) و (۵) آن در جلسه علنی روز چهارشنبه مورخ بیست و ششم دی ماه یکهزار و سیصد و هشتاد مجلس شورای اسلامی تصویب و نظر شورای نگهبان در مهلت مقرر موضوع اصل نود و چهارم (۹۴) قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران واصل نگردید.

متعاهدان به پروتکل حاضر،

با تشخیص اینکه کنوانسیون بین‌المللی جلوگیری از آلودگی ناشی از کشتی‌ها، ۱۹۷۳، کمک قابل توجهی جهت حفظ محیط‌زیست دریایی آلودگی ناشی از کشتی‌ها نموده است،

همچنین با تشخیص نیاز به پیشرفت بیشتر جهت جلوگیری و کنترل آلودگی محیط‌زیست دریایی ناشی از کشتی‌ها خصوصاً تانکرهای نفتی،

با تشخیص بیشتر نیاز به اجرای مقررات جلوگیری از آلودگی ناشی از نفت گنجانده شده در ضمیمه اول کنوانسیون مذکور که تا سرحد امکان سریع و وسیع باشد،

اما با تایید نیاز به تغییر در عملکرد ضمیمه دوم کنوانسیون مذکور تا زمانی که مسائل مسلم فنی به طور رضایتبخشی حل شده باشد،

با در نظر گرفتن این که این اهداف ممکن است به بهترین نحو با انعقاد پروتکلی مربوط به کنوانسیون بین‌المللی جلوگیری از آلودگی ناشی از کشتی‌ها، ۱۹۷۳، حاصل آید،

به شرح ذیل موافقت نموده‌اند:

ماده ۱- تعهدات کلی

۱- متعاهدان پروتکل حاضر متعهد اجرای مفاد:

الف- پروتکل حاضر و ضمیمه مربوط به آن را که جزء لاینفک پروتکل حاضر را تشکیل می‌دهد، و

ب- کنوانسیون بین‌المللی جلوگیری از آلودگی ناشی از کشتی‌ها، ۱۹۷۳ (از این پس به عنوان «کنوانسیون» به آن اشاره می‌شود) با عنایت به اصلاحات و اضافات مندرج در پروتکل حاضر.

۲- مفاد کنوانسیون و پروتکل حاضر باید به عنوان یک سند واحد خوانده و تفسیر گردند.

۳- هر ارجاع به پروتکل حاضر همزمان ارجاع به ضمیمه مربوط به آن را شامل می‌شود.

ماده ۲- اجرای ضمیمه ۲ کنوانسیون

۱- با وجود مفاد ماده ۱۴ (۱) کنوانسیون، متعاهدان پروتکل حاضر موافقت می‌کنند که متعهد به مفاد ضمیمه دوم کنوانسیون برای یک دوره سه ساله از تاریخ لازم‌الاجرا شدن پروتکل حاضر یا برای دوره طولانی‌تر که ممکن است توسط دو سوم اکثریت متعاهدان پروتکل حاضر در کمیته حفاظت محیط‌زیست دریایی (از این پس به آن کمیته اشاره می‌شود) سازمان مشورتی بین الدول دریانوردی (از این پس به آن «سازمان» اشاره می‌شود) تصمیم‌گیری می‌شود، نخواهند بود.

۲- در طی دوره تعیین شده در بند یک این ماده، متعاهدان پروتکل حاضر تحت هیچ تعهدی یا محق ادعای هیچ امتیازی به موجب کنوانسیون نخواهند بود. هرگونه ارجاعی به متعاهدان در کنوانسیون نباید شامل متعاهدان پروتکل حاضر تا جایی که به موضوعات مربوط به ضمیمه مذکور ارتباط دارد، باشد.

ماده ۳- تبادل اطلاعات

متن ماده ۱۱ (۱) (ب) کنوانسیون با موارد ذیل جایگزین شده است:

«فهرستی از بازرسان منتخب یا سازمان‌های به رسمیت شناخته شده‌ای مجاز بوده تا از طرف آنها در دستگاه اجرایی موضوعات مربوط به طراحی، ساخت، تجهیزات و عملیات کشتی‌های حامل مواد مضر طبق مفاد مقررات برای انتقال به متعاهدان جهت اطلاع مأمورانشان عمل کنند. بنابراین دستگاه اداری سازمان را از مسئولیت‌ها و شرایط ویژه مراجع که نماینده شده‌اند تا بازرسان و سازمان‌های به رسمیت شناخته‌ای را انتخاب نمایند، مطلع خواهد ساخت».

ماده ۴- امضاء، تصویب، قبول، تایید و الحاق

۱- پروتکل حاضر باید برای امضاء در مقر سازمان از اول ژوئن ۱۹۷۸ تا ۳۱ می ۱۹۷۹ و پس از آن برای الحاق مفتوح خواهد بود، دولتها ممکن است به طریق ذیل متعاهدان پروتکل حاضر شوند:

الف- امضاء بدون نیاز به تصویب، قبول یا تایید، یا

ب- امضاء نیازمند به تصویب، قبول یا تایید متعاقب تصویب، قبول یا تایید،

ج- الحاقیه

ماده ۵- لازم الاجرا شدن

- ۱- پروتکل حاضر ۱۲ ماه پس از تاریخی لازم الاجرا خواهد گردید که در آن تاریخ حداقل ۱۵ دولتی که ظرفیت ناوگان تجاری آنها کمتر از ۵۰ درصد ظرفیت خالص کشتیرانی تجاری دنیا را تشکیل دهد، طبق ماده ۴ این پروتکل جزء متعاهدان قرار گرفته باشند.
- ۲- هر سند تصویب، پذیرش، تایید یا الحاق تودیع شده پس از تاریخی که پروتکل حاضر لازم الاجرا می گردد سه ماه پس از تاریخ تودیع قابل اجرا بود.
- ۳- بعد از تاریخی که طی آن اصلاحیه وارد به پروتکل حاضر بر طبق ماده ۱۶ کنوانسیون پذیرفته شده تلقی می شود. هر سند تصویب، پذیرش، تایید یا الحاق تودیع شده به همان نحوی که اصلاح شده در خصوص پروتکل حاضر نیز اعمال خواهد شد.

ماده ۶- اصلاحات

- روشهای مندرج در ماده ۱۶ کنوانسیون در خصوص اصلاحیه‌هایی به مواد، ضمیمه و پیوست یک ضمیمه کنوانسیون به اصلاحات وارد به مواد، ضمیمه و پیوست ضمیمه پروتکل حاضر نیز قابل اجرا خواهد بود.

ماده ۷- فسخ

- ۱- پروتکل حاضر ممکن است توسط هر متعاهد به پروتکل حاضر در هر زمانی پس از گذشت ۵ سال از تاریخی که پروتکل برای آن متعاهد لازم الاجرا است، فسخ شود.
- ۲- فسخ از طریق سپردن یک سند فسخ نزد دبیرکل سازمان صورت خواهد پذیرفت.
- ۳- یک فسخ ۱۲ ماه پس از دریافت اعلامیه توسط دبیرکل سازمان یا پس از گذشت هر دوره طولانی تری که ممکن است در اعلامیه مشخص شود، مؤثر خواهد بود.

ماده ۸- مرجع تودیع

۱- پروتکل حاضر نزد دبیرکل سازمان تودیع خواهد شد (از این پس به آن به عنوان مرجع تودیع اشاره می‌شود).

۲- مرجع تودیع باید:

الف- به تمامی دولتهایی که پروتکل حاضر را امضاء یا به آن ملحق شده‌اند موارد ذیل را اطلاع دهد:

۱- هر امضاء جدید یا تودیع یک سند تصویب، قبول، تایید یا الحاق همراه با تاریخ آن،

۲- تاریخ لازم‌الاجرا شدن پروتکل حاضر،

۳- تودیع هر سند فسخ پروتکل حاضر همراه با تاریخ دریافت آن و تاریخی که فسخ صورت گرفته است،

۴- هر تصمیم اتخاذ شده طبق ماده ۲ (۱) پروتکل حاضر،

ب- ارسال رونوشت‌های مصد پروتکل حاضر به تمامی دولتهایی که پروتکل حاضر را امضاء یا به آن ملحق شده‌اند،

۳- به محض لازم‌الاجرا شدن پروتکل حاضر یک رونوشت مصد آن توسط مرجع تودیع به دبیرخانه سازمان ملل متحد جهت ثبت و

انتشار طبق ماده ۱۰۲ منشور ملل متحد انتقال خواهد یافت.

ماده ۹- زبان‌ها

پروتکل حاضر در یک نسخه اصلی به زبان‌های انگلیسی، فرانسه، روسی، اسپانیایی که از اعتبار برابر برخوردار هستند تهیه می‌شود،

ترجمه‌های رسمی به زبان‌های عربی، آلمانی، ایتالیایی و ژاپنی تهیه شده و با نسخه اصلی امضاء شده، تودیع خواهد شد.

گواهی می‌شود که امضاءکنندگان ذیل به منظور امضای پروتکل حاضر دارای اختیار تام از طرف دولت‌های متبوعشان می‌باشند.

مصوب لندن روز هفدهم فوریه یک هزار و نهصد و هفتاد و هشت.